

УДК :811.512. 2.1

Жумалиев Ж., филол.илим. кандидаты, доцент
Садыралиева Г. Э., филол. илим.кандидаты
К.Карасаев атын. БГУ

**МАХМУД КАШГАРИНИН
«ДИВАНУ ЛУГАТ - ИТ ТҮРК» ЭМГЕГИНДЕ
БЕЛГИЛЕНГЕН КЫПЧАК СӨЗДӨРҮ АЗЫРКЫ КЫРГЫЗ-
КЫПЧАК ТОБУНДАГЫ ЖАНА БАШКА
ТҮРК ТИЛДЕРИНДЕ**

**КЫПЧАКИЕ СЛОВА В “ДЕВОНУ
ЛУГАТ-ИТ ТУРК” МАХМУДА КАШГАРСКОГО
В СОВРЕМЕННЫХ
КЫРГЫЗ-КЫПЧАКСКИХ И ДР.ТЮРКСКИХ
ЯЗЫКАХ**

Аннотация: Макалада Махмуд Кашигари “ДЛТ”да белгилеп көрсөткөн кыпчак сөздөрү азыркы кыргыз-кыпчак тобундагы жана башка түрк тилдери менен диалектилериндеги сөздөрөгө салыштырылып, талдоого алынат.

Түйнүндүү сөздөр: Кыргыз-кыпчак тилдери, огуз тобу, түрк, түрк уруулары, лексика, семантика, өзгөчөлүктөр.

Аннотация: В статье в сопоставлении с лексикой современных кыргыз-кыпчакских и др.турецких языков анализируются кыпчакские слова, отмеченные Махмудом Кашигарским в “ДЛТ”.

Ключевые слова: Кыргыз-кыпчакские языки, огузская группа, тюрк, тюркские племена, лексика, семантика, особенности.

Махмуд Кашигари көптөгөн түрк урууларынын жайгашкан орду тууралу сөз кылганда, кыпчактарды Каражаниддердин түндүк-батыш тарабына, огуздардын түндүк кошунасы катары азыркы Казакстандын жана анын түндүк - батыш жагындагы жерлерге жайгаштырган. Мына ошол Махмуд Кашигари жашаган доордогу кыпчактар белгилүү түрколог Н.А.Баскаковдун классификациясы боюнча Й тилинде болуп, ал кыпчак-огуз тобунан байыркы түрк доорунун (V-X кк.) аягында кыпчак жана огуз тилдери деген эки топко белүнүп чыккан. Орто түрк доорунда (X-XV кк.) кыпчак тили белүнөт, андан кыпчак-булгар, кыпчак-волга топтору ажырымдалып, кыпчак-волга тобунан кыпчак-половец, кыпчак-ногой, половец тилдери жаралат. Жаңы түрк доорунда (XV-XIX кк.) кыпчак-булгардан татар, башкыр тилдери; кыпчак-половецтен караим, кумык, карачай-балкар, крым татар, крымчак; кыпчак-булгар тобунан татар, башкыр сыйктуу тилдерге ажырымдалып кетишкен. Аталган элдерден тышкary кыпчак деген ат түрк тилдеринин көбүнүн курамында, маслен, кыргыз тилинин ичкилик тобундагы бир уруу, өзбек тилиндеги кыпчак диалектилери, түркмөндөрдө, түрктөрдө (мамлюк-кыпчактар), Венгрияда алиге чейин жолуга берет.

Ушундай жагдайларды эске алуу менен, биздин бу макалабыз Махмуд Кашигинин “Сөздүгүндө” “хакан на-речиесинен” же башка түрк тилдеринен өзгөчөлөнгөн “кыпчакча”, “кыпчактар минтип айтышат” сыйктуу атайын кошумча түшүндүрмөлөрү бар сөздөрдүн азыркы кыпчак тобундагы түрк тилдеринин кайсынысында сакталып калгандыгын жана аларды Махмуд кайсы кыпчактардан алгандыгын аныктоо максатында жазылды. Албетте, өткөн мына ошол 1000 жылча

БИШКЕК ГУМАНИТАРДЫК УНИВЕРСИТЕТИНИН ЖАРЧЫСЫ

лык убакыт аралыгында кыпчак деп аталган келки бир элдин тили ошо бойдон сакталып турбай, ар кандай ички-тышкы шарттарга жараша көптөгөн тилдерге ажырап кеткен жана “Сөздүктө” белгиленген сөздөрдүн айрымдары алардын кайсы бириңде ошо доордогудай тыбыштык формасын жана маанисин сактап калган, айрымдарынын тыбыштык турпаты же семантикасы өзгөрүүгө дуушар болгон же биротоло колдо-нуудан чыгып, ордун башка сөздөргө бошотуп берген. Ошентсе да, алдынчылай орчундуу суроого жооп бе-руү үчүн “Сөздүктө” белгиленген кыпчактардын лек-сикасын жана алардын маанилерин бириңчи кезекте, азыркы кыргыз-кыпчак тобуна кириччү тилдердеги фактыларга, зарыл учурларда огуз жана карлук-үйгүр тобундагы түрк тилдеринин сөздөрүнө салыштыруу жолун тандап алдык. Аларды, б. а., “Сөздүктө” каттал-ган кыпчактардын өзгөчөлөнгөн сөздөрүнүн көбүн салыштырылчы тилдердин сөздүктөрүнөн жана башка илимий эмгектеринен табылгандарынын баарын ма-калаңызда баяндап, талдап жазып берүүгө аракеттен-дик. Факты-материалдар табылбай калган учурларда андай сөздөрдү кийинки изилдөөчүлөр тактап алы-шар деген ниет менен “Сөздүктөгүдөй” түшүндүрмөлөрү буюнча калтырылды.

1. Аба “аю”. (“алиф” басымдуу айтылат). Кыпчак-ча (ТТС, 1, 187). Салыштырууга алынган татар (тат.), башкыр (башк.), караим (кар.), кумык (кум.), крым-татар (кр. -тат.), ногой (ног.), кара-калпак (к. -калп.), казак (каз.) жана өзбектердин кыпчак (өзб. кыпч.) диалектилеринде *аба* сөзүнүн “аю” мааниси белгиленбеген. Салышт. : тат., каз. *аю*, башк. *айыу*; кум., ног. *аюв*, кар. *айув*, к. -калп. *айү*; кр. -тат. *айуз*, өзб. кыпч. *айик*, кырг. диал. *айук*, т. алт. *айыг*, түркм. *ауу*.

2. Азак “аяк, бут” (ТТС, 1, 95). Хакастан башка салышт. тилдердин баарында бу сөздүн -з- менен келген варианты учуратылбады. Салышт. : тат. *аяк*, бот, башк. *аяк*, кар., кум. *айакъ*, кр. -тат., к. -калп. *айак*, ног. *аяк*, өзб. кыпч. *оёк*, хакас (хак.)*азах* (Исхаков, 1962, 25). Мын-дай фактыларга караганда сөз ортосундагы /з/тыбыши аталаң тилдерде кийин /й/та өзгөрүүн окшойт.

3. Азыг “аюу” (ТТС, 1, 185).

4. Алыг “ар бир нерсенин жаманы, жараксызы” (ТТС, 1, 151).

5. Арук “арык, жүдөңкү” (ТТС, 1, 153). кр. -тат. *арык*, өзб. *орик*, калган кыпч. тилд. *арык*, тат. *алома*.

6. Бал –бал. Суварым, кыпчак жана огуз тилдеринде. Түрктөр аны “ары йагы” дешет... (ТТС, 3, 235). Мындаң *бал* деген сөз салышт. кыпч. тилд. баарында өзгөрүүгө учурабай, ошо бойдон сакталган. Бирок түркм. *балы*.

7. Бар - бирөөгө кайрылганда, *барың* – бир топ кишиге кайрылганда айтышат. Алар көптүк түрдүн -лар мүчесүн түшүрүп, анын ордуна 3 тамгасын мурунчулң тамгасы менен бирге чогуу айтуу менен жеке адамга кайрышат. Бирөөгө урмат-сый иретинде сылык мамиледе сүйлөөдө алардын тилдеринде, бир адамга кайрылып жатышса да, көптүк түрдүн формасын кол-донушат. Төмөнкү ырда келгендей:

авлак мени коймәңиз айык айып коймәңиз
акар көзүм уш төңиз тегре йүре күш учар... (ТТС, 2, 77-78).

Өзбек кыпчактарында гана тыбыштык жагынан мындан бир аз өзгөчөлөнгөн *бар/бор* варианты жо-

лугуп, калган кыпчак тилдеринин баарында учуроочу *бар* сөзү жекелик санда гана колдонулат. Ал эми кыр-гыз тилинин түштүк (ошонун ичинде кыпчак уруула-рында да) , өзб. кыпчактарында *барың* Махмуд Каш-гари белгилегендегидей болуп, бир адамга урмат-сый, сылык маанисинде азыркы күндө да айтылат. Ошого караганда бу сөздү ал кыргыз, өзбек кыпчактарынан жазып алган окшойт.

8. *Бардам* “бардым”. Түрктөр “бардым” дешсе, огуздардын курамына киргендөр “бардам” дешет (ТТС, 3, 207). Бу жерде Махмуд Кашгари огуздар, кып-чактар ж. б. уруулар жөнүндө жалпы сөз жүргүзүп жатканыктан, биз “бардам” дегенди кыпчактарга да мүнөздүү көрүнүш катары божомалдосок тура болмок. Бирок *бардам* деген айтылышы негедир азыркы учурдагы кыргыз-кыпчак тобундагы түрк тилдеринин эч бирөөнөн да учуратылбады. Демек, ошого караганда, ал учурда деле кыпчактар түрктөрдөгүдөй болуп “бардым” формасын колдонушкан деп божомалдосок болот.

9. *Башмак* “башмак” (ТТС, 1, 659). Өзб. кыпч. *бош-мок*, салыштырылып жаткан кыргыз-кыпчак тилдердин баарында бу сөздүн тыбыштык турпаты да, се-мантикасы да өзгөрбөй ошол буюнча сакталган.

10. *Бен* “мен”, түрктөрдө *мен*. Түрктөр “мен бардым” десе, алар (б. а., кыпчактар деп тект. авторлор) “бен бардым” дешет (ТТС, 1, 94). Салыштырылып жаткан кыпч. тилдеринин баарында бу сөз азыр /м-/ме-нен башталып, ортодогу үндүү -е-, -и- аркылуу айтыла берет. Салышт. : тат., башк., ног. *мин*; кум., кр. -тат., к. -калп., каз., өзб. кыпч., кырг. кыпч. *мен*; кар. *мэн*. Бирок алт., түнд. диал., огузд. *бен*.

11. *Бититдачы, күзеттөчи* “китең жазууга буйрук берүүчү”, “ат күзөтүүчү”. Башкы формасы *күзетдечи* женилдептилген (ТТС, 2, 513).

12. *Бун* “сорпо”, түрктөрдө *мун* (ТТС, 1, 94). Түрк-төрдөгү *мун* деп айтылган варианты түнд. алт. диал. *мин-мун* “навар, бульон, уха” формасында сакталып, башкы кыпч. тилдеринде анын ордуна башкача ата-лыштар колдонулат: тат., башк. *аш*, өзб. кыпч. *суюк ош, шурва*, кар., кр. -тат. *шорба*, кум. *шорпа*, ног. *корпа*, каз. *корпа, көже, кырг. шорпо-сорпо, көжө, к. -калп. корав*.

13. *Евем* “օօբա” (ТТС, 1, 129). Түрк. *евет*, түркм. *hawa*, кырг. *օօբա, իշ*, тат. *эйе*; башк., кум., кр. -тат. *эйе*, каз. *иә*, к. -калп. *ham*, өзб. кыпч. *ха*.

14. *Елкин* “мусапыр”, түрктөрдө *бул* сөз *йелкин* деп айтылат (1, 93). Өзб. кыпч. *мусофир*, каз. *елкеze*, *мусапир*, башк. *илизэр*, тат. *ярлы*, айрым кырг. гов. *элкин* “жалгыз”.

15. *Енмек* “нан” (ТТС, 1, 213). Тат., башк., кум. бу сөздүн ортосуна келчү -п- ордуна -к-, кар., ног. - т - тыбыши колдонулуп калган. Салышт. : тат., башк. *икмәк*, кум. *эмек*, кар. *өтмәк*, ног. *өйтпек*; к. -тат. *ашлик*; к. -калп., каз., кырг. *нан*; өзб. кыпч. *нан/нон*, түркм. *чорек*. Махмуд Кашгари жазып алган вариантика орто-догу *п-к-т* тыбыштарынын алмашылганына карабас-тан, татар, башкыр, кумык, караим тилдериндеги ай-тылыштар жакыныраак.

16. *Жинчу* “бермет”, түрктөрдө *йинчу* (ТТС, 1, 93). *Йинчу* “мончок”, берметтин бир бүртүгү. Күндөрдү ушуундан “йинчу” деп калышкан. Макалда мындаң келет: “*үтлүг жинчу йерде калмас*” –көздүү мончок жерде калбас (жатпас) (кимдир бирөө келип аны алып кетет).

Бойго жеткен кыз күйөөгө тийбей калбайт, бирөө келип ага сөзсүз үлөнүп кетет деген мааниде.

Огуздар менен кыпчактар “чинчу” дешет, й тамгасын ч тамгасына ооштуруп (ТТС, 3, 49). Чынчу у “бермет”. Өгүз, кыпчак тилдеринде. Ч тамгасы Й тамгасы менен алмашып келиши мүмкүн (ТТС, 1, 725).

Бул сөздүн башындагы /ж/, ч/ тыйыштарынын түшүрүлгөнү болбосо казак, кумык, татар тилдеринде фактылар, айрыкча алтай тилинин түндүк диалектисинде форма “Сөздүктө” көрсөтүлгөн /ч-/ менен айтылганына абдан окшош. Салышт.: каз. інжү, өзб. кыпч. инжү, кум. инжи, тат. энже, башк. ыңи, түнд алт. чинче. Ал эмитат. гәүһәр, қырг. каухар, бермет, каз. меруерт, өзб. кыпч. марварид, марджан/маржон аталыштары кийинки мезгилдерде өздөштүрүлгөн катмарга кириши мүмкүн.

17. Жугуду “чууда”, түрктөрдө йүгдү (ТТС, 1, 93). Кырг. чууда, каз. шуда.

18. Йавлак киши - мунөзү жаман киши. “Йавлак”-жаман, начар нерсе, огуз жана кыпчак тилдеринде. . (ТТС, 3, 67).

Бу сөз салыштырылып жаткан кыргыз-кыпчак тилдеринин биринде да белгиленбеген. Анын ордуна аларда начар, жаман, фэна, акмак, эшаке, бузук өндүү тыйыштык түрдүү вариантағы лексемалар колдонулуп кеткен. Салышт.: тат. начар, яман, башк. насар, к.-калп. йаман, каз. жаман, нашар, қырг. жаман, начар, акмак, кар., к.-тат. фэна/фена, ног. эшаке, өзб. кыпч. ёмон, бузук, сифати паст, кум ағымакъ.

19. Йайгүк “бәэнин желини, әмчек үрпү”. Кээ бири “йазгүк” дешет, кыпчак тилинде (ТТС, 3, 43). Бу сөздүн ордуна тат. жилен, каз. желін, қырг. желин, башк. елен, өзб. елин колдонулат.

20. Йалды – от жанды. Айтышат: от йанды”- от жанды. Дагы бир түрү менен “йалды”, кыпчак тилинде (йанар, йанмак) (ТТС, 3, 99).

Бу сөздүн/-л/-менен айтылган вариантын салыштырылып жаткан тилдерден учурата албадык. Алардын көбүндө /-н/- аркылуу айтылышы белгиленген: тат. янды, ут янды, башк. яныды, ног. янду, қырг. жанды, каз. жанды, өзб. ёнду

21. Йалңук – күн. Огуз, кыпчак жана сувар тилдеринде (ТТС, 3, 573). Бу сөздүн ордуна тат. итне сораган, башк. кол, кум. күл, каз., қырг. күн, кр. -тат. чора, өзб. кыпч. күл хотин, чури, каниз деген лексемалар колдонулут.

22. Йатты – ер йатты “эр жатты” (йаттур, йатмак) (ТТС, 2, 453). Йатты –ол ат йатты “ал атты, же со-курду (ж. б) жетеледи (йаттар, йатмак). Огуздар менен кыпчактар дайыма сөздүн башында й (дын) ордуна Ч менен айтышат: “ол мени четти” –ал мени (кууп) жетти, йетти деп й менен айтуунун ордуна. Түрктөр болсо: “сүвдә йүндүм”- сууда жуундум, алар болсо: чундум дешет. Бул эреже түрк жана түркмөндөрдө дайыма кезигет (ТТС, 2, 507).

Салышт.: тат., башк. ятты, өзб. кыпч. йатты/жатты, қырг., каз. жатты., тоол. алт. жатты.

23. Йеңди –женди. Айтышат: “ер аны йеңди”-эр аны женди (бир нерседе). Огуз жана кыпчак тилдеринде (йеңер, йеңмек) (ТТС, 2, 507). Башк. еңди, тат. жиңди, каз. женди, қырг. женди, ичк. диал. эр аны йеңди/женди.

24. (к) йемек – түрктөрдүн бир уруусу. Алар кыпчактарга киришет. Биз билгенибизге караганда кып-

чак – түрктөрү өздөрүн башка топко кошушат (ТТС, 3, 47).

25. Йүттү – ол йумуртганды йүттү “ал жумуртканы жутту” огуз жана кыпчак тилдеринде (йуттар, йүтмак) (ТТС, 2, 507). Тат., башк. йотту, өзб. кыпч. йүтту, каз. жүттү, қырг. жүттү.

26. (ш) йымшан –кыпчак жергесинде өсүүчү жапа-йы өсүмдүк (ТТС, 3, 59).

27. Катланды – мөмө берди. Айтышат: “йыгач катланды”-дарак мөмө берди. Кыпчак, йамак жана уграк тилдеринде (катланур, катланмак). Бул сөздүн мааниси жапайы өскөн бадал-талдардын мөмөсүнө байланыштуу, а үй бакчаларынын мөмөсүн “йемишленди” дешет (ТТС, 3, 297).

28. Кайу “хайу” сөзүнүн бир түрү х менен к алмашкан, огуздар менен кыпчактар х (ны) к (га) алмаштырышат. Алар: “хызым” –кызым. Түрктөр “кызым”. Алар: “ханда ердин” – кайда жүрдүн?, түрктөр “канда ердин” (ТТС, 3, 333). Салыштырылып жаткан азыркы түрк тилдеринин баарында /к-/ тат., ног., каз., қырг. өзб. кыпч. кайда?; кар., кум. кәйіда, к. -калп. кауда, башк. кайза, кр. -тат. не йерде, түнд. алт. кайы? , кайы айылдын?”кайсы айылдан”.

29. Казын – кайын (кайын жүрт). Кыпчактар болсо зайды – тамгасы менен айтышат. Макалда мындай деп келет: “қадаш темиши қаймадук қазын темиши қаймиши”-тууган десе карабайт, кайын десе карайт. Кайын-жүртка күйөө баланын жакшы мамиледе болуусуна карата айтылган ақыл-насаат (ТТС, 1, 703). Бирок ушу 1-томун 95-бетинде “ягма, тохсы, кыпчак, ябаку, татар, кай, чомул жана өгүздөрдүн баары заль-тамгасын дайыма “йа” тамгасы менен алмаштырышат, эч качан “заль” – тамга менен сүйлөшпөйт. Мисалы түрктөр (ак) кайың дарагы дегенди “казың” дешсе, алар “кайың” дешет. Ошондой эле, чыгыл жана башкалардын түрк тилдеринде “дза-заль”-тамгасы менен айтылуучу сөздөр Орус жана Урум өлкөлөрүнө дейре созулган кыпчак, әлемек, сувар, булгарлардын тилдеринде “зай” менен айтылат (ТТС, 1, 95-97) деген түшүндүрмө жазылган.

Азыркы кыргыз-кыпчак тобундагы түрк тилдеринде: тат. кайн (кайната, кайнага, кайнана, кайнене, кайнута, кайнигеч, кайнсөңел); қырг., каз. кайын-жүрт “кайын-жүрт”, кайың “береза”. Бирок түнд. алт. кайын эне, кайнем дегенде бир гана/-й-/ менен айтылса, “кайың “береза” маанисин туондурууда /-й- - -з-/ деген эки түрү төң калдонула берет: кайын-казың (Баскаков, 156).

30. Кат –бактардын мөмөсү, чогултуу маанинде... Йамак, кыпчак, кай, татар жана чумылдар аны дарактын мөмөсүнүн аты боюнча “кат” дешет (ТТС, 3, 219). Түнд. алт. кат V “карагат”, қыргыз тилинде “мөмө” маанинде кат деген өзүнчө сөз айтылбаганы менен ал карагат, қызылгат, кожогат сөздөрүнүн курамында калдонула берет.

31. Кату –шал болгон, же чолок болгон, кыпчак тилинде (ТТС, 3, 334). Биздин оюбузча, бу жердеги кату сөзү эфвемизм болушу ыктымал.

32. Кеми –кеме, огуз, кыпчак тилдеринде (3, 357). Түркм. кема, кайык, қырг., каз. кеме, кайык, түнд. алт. кебе “кайык”, бирок кайык “весло” (Баскаков, 160)

33. Кемик –пахтадан саймаланып токулган (тигилген) кийим (халат). (Кыпчактар мындан жаан өтпөс, күн өтпөс жука чапан жасашат) (ТТС, 1, 683).

БИШКЕК ГУМАНИТАРДЫК УНИВЕРСИТЕТИНИН ЖАРЧЫСЫ

34. Кенчек саңыр –Тараз шаарына жакын жайгашкан шаардын аты, кыпчактардын чек арасында (ТТС, 1, 825).

35. Курд –тикенек, кыпчак тилинде (ТТС, 3, 341). Азыркы кыпчак тилдеринин биринде да мындай маанидеги сөз учуратылбады. "Тикенек" маанисин тат., башк. әнечке, кар. сис, кум. ине, к. -калп. ийне, өзб. кыпч. игна, кр. -тат. тиген, каз. тікен, тікенек, кырг. тикен, тикенек, өзб. кыпч. тикан, тиканак лексемалары туондурат.

36. Курмаан "саадак". Өгүз, кыпчак тилдеринде. Айтышат:"киши курмаан"-кын (зоот) менен саадак. Бул сөз қуур маан кур байлан!-деген сөздөн келип чыгар (ТТС, 1, 767). Курман "жаанын саадагы", түрктөрдө йасык. "упрак йасыктын тозлог йа чыкар – эски саадактан тозгон (чаң баскан) жаа чыгар. . . (ТТС, 3, 29). Мындай форма башкыр тилинде гана корман түрүндө сакталып калган. Башка түрк тилдеринде, маселен: каз. корамсак, ок кап; кар. сагъдак; кырг. саадак; өзб. кыпч. садок, тирдон; тат. ук савыты.

37. Құқ – тамыр, уруу, тукум. Айтышат: "құқұн ким"-кайсы уруудансың? Огуз жана кыпчак тилдеринде (ТТС, 2, 453). Бу сөздүн "тамыр" мааниси огуз тобундагы түрк тилдеринде, атап айтканда: түрк. қек, азер. қек, түркм. қек/дамар "тамыр" орун алып, калган кыргыз-кыпчак тилдеринде анын ордуна тамыр, томир, түбір, тымар, дамар жана илдиз-шілдіз, жайліз, силис, чилеге, төрүт (Исхаков, 1962, 46-47) өндүү лексемалары колдонулары байкалды. Эгерде құқ сөзүнүн "тамыр" мааниси кыпчак тилдерине мурда мүнөздүү болсо, анда анын изи жок дегенде бир же бир нече кыпчак тилдеринде сакталып калууга тишиш эле. Демек, антип сакталбаганына караганда Махмуд Кашгари аталган қек сөзүн огуздарга чектеш турган кыпчак тилдеринен гана жазып алған окшойт деген ой пайда болот. Ал эми ал сөздүн "уруу, тукум" маанисинин аталган тилдерде бар-жоқтугун тастыктоочу тиешелүү материалдардын табылбагандыгына байланыштуу азырынча ал туурагу эч нерсе айта албайбыз.

38. Қырнак "құң қыз". Йабаку, кай, жумул, йасмыл , огуз, йамак жана кыпчак тилдеринде (ТТС, 1, 813). Мындай сөздүн да аталган тилдерде бар экендиги тууралу маалыматты азырынча кезиктире албадык. Андай маани тат., башк. қөң, кырг. құң лексемалары аркылуу туондурулат.

39. Қыфчак –түрк уруусу (ТТС, 1, 815).

40. Өкіл "қөп". өкіл киши (ТТС, 1, 169). "Қөп" маанисинде айтылган мындай сөздүн ордуна салыштырылып жаткан тилдердин басымдуу бөлүгүндө, маселен: тат., башк. құп, кар., каз., кырг. қөп, өзб. кыпч. күп, анча, бир талай, ног. үйкен лексемалары колдонулат.

41. Өзле"ейле, түш мезгили" (ТТС, 1, 233).

42. Пушак"ичи кысыла берүүчү", түрктөрдө пушган (ТТС, 1, 299).

43. Син "сен" . . . (ТТС, 3, 207). Азыркы түрк тилдеринде "Сөздүктөгүдөй" болуп /-ы/- менен син түрүндө айтылган варианты учуратылбай, /-е/- же /-и/-аркылуу айтылышы кенири тараалган. Салышт.: тат. син, башк. һин, хак. син, кар. сэн, кум., кр. -тат., ног., к. -калп., каз., кырг., алт., шор., тув., өзб. кыпч., түрк., түркм. сен, як. эн, аз., уйг. сән (Исхаков, 1955, 78). Келтирилген бу фактыларга караганда Махмуд Кашгариинин жазып алғаны татар, хакас тилдеридеги айтылышка окшоп, -и- аркылуу берилет.

44. Сулаак "көк боор", кыпчак тилинде. Т тамгасы С тамгасы менен алмашылып келген, бул көрүнүш араб тилинде да кезигет (ТТС, 1, 717). Аталган тилдерде бу сөз учуратылбады. Анын ордуна каз. қөк баур, талак, кырг. қөк боор өндүү лексемалары колдонулат.

45. Сүсгак "сүү (ж. б.) сузуп алуучу нерсе. Карлук, карлук-кыпчак жана бардык көчмөн элдердин тилинде (ТТС, 1, 809). Кырг. сускуч/сузгүч, анж. кыпч. сузгүч/сүзгү (Абдуллаев, 110).

46. Тава "төө". Төөнү түрктөр "төвей" дешет, огуз жана мен эскерткендөр (огуз, кыпчак ж. б.) "тава" дешет (3, 207). Азыркы түрк тилдеринде төөнүн мындай атальышынын тыбыштык турпаты өзгөрүп кеткен. Салышт.: тат. дөя, башк. дөйә, кум. дәвә, кр. -тат. дөя; кум. тюе, ног. туье, к. -калп. туйе, каз. туйе, кырг. төө, кырг. кыпч. туйә, өзб. кыпч. туя. Бу сөздүн башында /т/-тыбышынын сакталышы кум., ног., к. -калп., каз., кырг., өзб. тилдерине мүнөздүү. Сөз ортосундагы /в/-тыбышы кумыктан башысында /й/та өткөрүлсө, кыргыз тилинде кыскартылып, созулма /өө/гө айланган.

47. Тамак"алкым, тамак, кекиртек", түрктөрдө тамак (1, 99). Өзб. кыпч. гана бу сөздөгү /а/тыбышы /о/ болуп айтылса, башка тилдерде Махмуд Кашгари жазғандай /а/ менен келген формасы кенири орун алган: тат., башк., ног. тамак; каз., кырг. тамак, алкым.

48. Темир "темир, қылыч" (ТТС, 1, 631). Салышт.: кум., ног., кырг., өзб. кыпч. темир; к. -калп., каз. темір; тат., башк. тимер; кар. дәмир, кр. -тат. демір. "Қылыч" мааниси катталбаган.

49. Тозды "тойду". Карын тозды (ТТС, 1, 97). Урумга чейинки чөлкөмдөгү кыпчак жана аларга жакын жайгашкан башка уруулар да бул тамганы "зай" тамгасына алмаштырышат. (ТТС, 1, 97). Кыргыз, казак, өзбек кыпчактарында тойду-тойды формаларында айтылат.

50. Томлуг "тоң". Айтышат: "ер томлугка тозды" – эр тоңго тоңду (тозар, тозмак). Кыпчак тилинде (ТТС, 3, 277). Каз., кырг. тоңду, тат., башк. туңды, өзб. кыпч. туңгмок, кар. бузламак.

51. Тышкыты "тышка чыкты". Эр евдин тышкыты – эр үйдөн тышка чыкты. Йагма, тухси, кыпчак, йабаку жана кээ бир түрмөндөр ушундай дешет. Түрктөрдүн көпчүлүгү: "чыкты" (ТТС, 631, 247). Мындай структурадагы сөз аталган тилдерден учуратылбады, анын ордуна кырг. тышка чыкты, каз. шығу, башк. карау, сыйгу, тат. карау сыйктуу лексемалары колдонулат.

52. (нун). Учан – эки желкеми бар кеме. Кыпчакча (ТТС, 631, 247).

53. Чики ии –бышык (тыгыз) тигилген, кошулган жер. Китептин башында эскертилгендей, ч тамгасы й тамгасына алмашылат, кыпчак жана башка тилдерде, "чинчү" – бермет, башкы формасы "йинчү".

54. Чувгаа "башчы, жетекчи". Өгүз жана кыпчак тилдеринде. Макалда мындай деп келет: "калын кулан чувгаасы болмас" – үйүр кулан башчысыз (айгырсыз) болбос (ТТС, 1, 73).

55. Чумук "ала карга", түрктөрдө чумгук (ТТС, 1, 99). Тат., кырг. ала карга.

56. Ылыг сүв "жылуу сүү", түрктөрдө Ылыг сүв (ТТС, 1, 93). Тат. жылы су, каз. жылы су, кырг. жылуу сүү, бирок ичк. айрым гов. ыллык сүү.

"Сөздүктө" катталган кыпчак сөздөрүн азыркы учуратын кыргыз-кыпчак тилдеринде сакталышы жагынан талдаганыбызда төмөнкүдөй көрүнүштөрдү берди:

а) Баарында же басымдуу бөлүгүндө өзгөрүлбөй сакталган сөздөргө бал "бал", башмак"башмак", бар"-бар (этиш)"; тыбыштык өзгөрүүлөрү менен: бардам "бардым", арук"арык", бен"мен", жинчү "бермет", йалды"жанды", йапты "жатты", йеңди "женди", йұтты "жұтту", казын "кайын-жарт", казын "кайын", син"сен", тава"төө", тамак"алкым", темур "темир", тозды"-тойду" кошууга болот.

б) Айрым тилдерде гана жолугуучу сөздөргө барың "2-жак сылык форма", мун "сорпо", евет"ооба", елкин"жалғыз", жуеду "чууда", кат "мөмө", кайу "кайдад?", күк "тамыр" кирет. Булардын ичинен мун"сорпо", кат"карагат", кайу "кайдад?" тоолу алтайлыктардын тилинде, барың "2-жак сылык форма" кырг. жана өзб. кыпчактарында, елкин, кат (карагат, кызылгат, кожогат формасында) кыргыз говорлорунда, чууда кыргыз, казак тилдеринде, евет "ооба", күк "тамыр" түрк, түркмөн, азербайжан тилдеринде жолугат.

в) Бир катар сөздөр, маселен алыг "ар нерсенин жаманы, жараксызы", бититдачы, күзетдечи"китең жазууга буйруқ берүүчү", "ат күзәтүүчү", йавлак киши "жаман киши", йагук "бәэнин желини, эмчек үрпү", йалнук "күн", ўемек (этноним), ўымашан "өсүмдүктүн аты", кемик "пахтадан саймаланып токулган кийим (халат)", Кенчек саңыр"Тарараза жакын шаардын аты", курд "тикен", кырнак"күн кыз", өкіл"көп", өзле "өйле "түш мезгили", пушак "ичи кысыла берүүчү", сулаак "көк боор", учан"эки желкеси бар кеме", чикийи "бышык (тыгыз) тигилген", чувгaa "башчы, жетекчи", чумук "ала карга"чумгук салыштырылып жаткан тилдерден учуратылабады;

Аталган сөздөрдүн семантикасы менен тыбыштык түзүлүшүн боянча караганыбызда төмөнкүдөй өзгөрүүлөрдүн жүргөндүгү байкалды:

а) "Сөздүктө" көрсөтүлгөн маанилери баарында сакталбаган сөздөр: аба "аюу"; маанилери айрымда-рында гана сакталган сөздөр: түрк, аз., түркм. гана күк "тамыр"; тыбыштык түзүлүшү мурункудай болгону менен маанилери айрым тилдерде өзгөрүүгө дуушар болгон сөздөр: т. алт. кат"карагат".

б) Тыбыштык турпаты өзгөрүп кеткен сөздөр:

-з->-й-: азыг "айык, аюу", бирок тоол. алт. казын "кайын"; -у->-ы- же -и-: арук "арык же арик"; -а->-ы-: бардам "бардым же бардум б-> м-: бун "мун"; -п->-к-/т-: епмек "екмек же етмек, нан"; ж- түшүрүлгөн же ч- бойдон калган: инчу/инжи же чинчү; ж-> ч-/ш-: жүгдү "чууда же шуда"; -л-> -н-: йалды "йанды же... ; тат, башк. й-ұтты, каз. к. калп., кырг. ж-жұтты / жұтту.

Адабияттар

1. Абдуллаев Ф. Андижон область Янгикургон район кипчоклари шевасидаги баъзи лексик хусусиятлар. Китепте: Ученые записки выпуск У11. -Ташкент, 1963, 101-121-бб.

2. Баскаков А. Н. Введение в изучение тюркских языков. Изд. 2-е. -М., 1969.

3. Исхаков Ф. Г. Общая характеристика тюркского во-кализма. Китепте: Исследования по сравнительной грамматике тюркских языков, часть первая Фонетика. -М., 1955, 53-59-бб.

4. Исхаков Ф. Г. Опыт сравнительного словаря современных тюркских языков. Китепте: Исследования по сравнительной грамматике тюркских языков 1У. Лексика. -М., 1962, 5-68-бб.

5. Исхаков Ф. Г. Характеристика отдельных гласных современных тюркских языков. Китепте: Исследования по сравнительной грамматике тюркских языков 1У. Лексика. -М., 1962, 60-114-бб.

6. ТГС - Махмуд Кашигари. Түрк тилдеринин сөздүгү. Кыргызча көтөрмөсү (Которгондор Т. Токоев, К. Кошмоков). -Б., 2011; 2012; 2013.